

RZECZPOSPOLITA
POLSKA



Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **12005**

(51) Klasyfikacja:
08-08

(21) Numer zgłoszenia: **11038**

(22) Data zgłoszenia: **20.02.2007**

(54)

Tulejka kołka rozporowego

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:

30.11.2007 WUP 11/2007

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:

WALA Sp. z o.o., Wilkowice, (PL)

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:

Wala Ireneusz, Katowice, (PL)

PL 12005

Nr Rp. 12005

Klasa 08-08

Tulejka kołka rozporowego

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest tulejka kołka rozporowego przeznaczona do stosowania w budownictwie, zwłaszcza do mocowania zawiasów i innego wyposażenia w elementach aluminiowych, drewnianych lub z tworzyw sztucznych.

Wzór przemysłowy stanowi nowa i posiadająca indywidualny charakter postać tulejki, przejawiająca się w jej ukształtowaniu.

Przedmiot wzoru jest uwidoczniony na rysunku, na którym fot.1 przedstawia widok perspektywiczny pierwszej odmiany tulejki od strony części stożkowej i z boku, fig.1.1 przedstawia widok perspektywiczny pierwszej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig.1.2 przedstawia widok pierwszej odmiany tulejki od końca części stożkowej, fig.1.3 przedstawia widok pierwszej odmiany tulejki od końca części walcowej i z boku, fot.2 przedstawia widok perspektywiczny drugiej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig.2.1 przedstawia widok perspektywiczny drugiej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig.2.2 przedstawia widok perspektywiczny drugiej odmiany tulejki z boku, fig.2.3 przedstawia widok drugiej odmiany tulejki od końca części walcowej, fot.3 przedstawia widok perspektywiczny trzeciej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig.3.1 przedstawia widok perspektywiczny trzeciej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig. 3.2 przedstawia widok perspektywiczny trzeciej odmiany tulejki od strony części stożkowej i z boku, fig. 3.3 przedstawia widok trzeciej odmiany tulejki od końca części walcowej, fig. 3.4 przedstawia widok trzeciej odmiany tulejki od końca części stożkowej, fot.4 przedstawia widok perspektywiczny czwartej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig.4.1 przedstawia widok perspektywiczny czwartej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig. 4.2 przedstawia widok perspektywiczny czwartej odmiany tulejki od strony

części stożkowej i z boku, fig. 4.3 przedstawia widok czwartej odmiany tulejki od końca części stożkowej, fig. 4.4 przedstawia widok czwartej odmiany tulejki od końca części walcowej, fot.5 przedstawia widok perspektywiczny piątej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig.5.1 przedstawia widok perspektywiczny piątej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig. 5.2 przedstawia widok perspektywiczny piątej odmiany tulejki od strony części stożkowej i z boku, fig. 5.3 przedstawia widok piątej odmiany tulejki od końca części stożkowej, fig. 5.4 przedstawia widok piątej odmiany tulejki od końca części walcowej, fot.6 przedstawia widok perspektywiczny szóstej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig.6.1 przedstawia widok perspektywiczny szóstej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig. 6.2 przedstawia widok perspektywiczny szóstej odmiany tulejki od strony części stożkowej i z boku, fig. 6.3 przedstawia widok szóstej odmiany tulejki od końca części stożkowej, fig. 6.4 przedstawia widok szóstej odmiany tulejki od końca części walcowej, fot.7 przedstawia widok perspektywiczny siódmej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig.7.1 przedstawia widok perspektywiczny siódmej odmiany tulejki od strony części stożkowej i z boku, fig. 7.2 przedstawia widok perspektywiczny siódmej odmiany tulejki od końca części walcowej i z boku, fig. 7.3 przedstawia widok siódmej odmiany tulejki od końca części stożkowej, fot.8 przedstawia widok perspektywiczny ósmej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig.8.1 przedstawia widok perspektywiczny ósmej odmiany tulejki od końca części walcowej i z boku, fig. 8.2 przedstawia widok perspektywiczny ósmej odmiany tulejki od końca części stożkowej i z boku, fig. 8.3 przedstawia widok ósmej odmiany tulejki od końca części stożkowej, fig. 8.4 przedstawia widok ósmej odmiany tulejki od końca części walcowej, fot.9 przedstawia widok perspektywiczny dziewiątej odmiany tulejki od strony części walcowej i z boku, fig.9.1 przedstawia widok perspektywiczny dziewiątej odmiany tulejki od końca części stożkowej i z boku, fig. 9.2 przedstawia widok perspektywiczny dziewiątej odmiany tulejki od końca części stożkowej, fig. 9.3 przedstawia widok dziewiątej odmiany tulejki od końca części walcowej, fot.10 przedstawia widok perspektywiczny dziesiątej odmiany tulejki z boku, fig.10.1 przedstawia widok perspektywiczny dziesiątej odmiany tulejki od końca części stożkowej i z boku, fig. 10.2 przedstawia widok perspektywiczny dziesiątej odmiany tulejki od strony części walcowej.

Tulejka w pierwszej odmianie wzoru przemysłowego, przedstawiona na fot. 1 i fig. 1.1 do 1.3, ma postać bryły utworzonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami. Stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o gładkim owalnym obrzeżu i posiada usytuowane centralnie wgłębienie w kształcie sześciokąta foremego o prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy owalny otwór przechodzący w wewnętrzny przelotowy nagwintowany otwór tulejki. Zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Tulejka w drugiej odmianie wzoru, przedstawiona na fot. 2 i fig. 2.1 do 2.3, ma postać bryły utworzonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami. Stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o gładkim owalnym obrzeżu i posiada usytuowane centralnie wgłębienie w kształcie sześciokąta foremego o prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy owalny otwór przechodzący w wewnętrzny nieprzelotowy nagwintowany otwór tulejki. Drugi stożkowy koniec tulejki jest zakończony płaską pełną podstawą. Zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Tulejka w trzeciej odmianie wzoru, przedstawiona na fot. 3 i fig. 3.1 do 3.4, ma postać bryły utworzonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami. Stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o gładkim owalnym obrzeżu i posiada usytuowane centralnie wgłębienie w kształcie sześciokąta foremego o prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy owalny otwór przechodzący w wewnętrzny przelotowy nagwintowany otwór tulejki. Zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana i posiada na ok. $\frac{1}{2}$ jej długości, począwszy od końca części stożkowej, dwie równoodległe wzdłużne szczeliny.

Tulejka w czwartej odmianie wzoru, przedstawiona na fot. 4 i fig. 4.1 do 4.4, ma postać bryły utworzonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami. Stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o gładkim owalnym

obrzeżu i posiada usytuowane centralnie wgłębienie w kształcie sześciokąta foremnego o prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy owalny otwór przechodzący w wewnętrzny przelotowy nagwintowany otwór tulejki. Zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana i posiada na ok. $\frac{1}{2}$ jej długości, począwszy od końca części stożkowej, cztery wzdłużne szczeliny, przy czym szczeliny sąsiadujące znajdują się w równych odległościach.

Tulejka w piątej odmianie wzoru, przedstawiona na fot. 5 i fig. 5.1 do 5.4, ma postać bryły utworzonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami. Stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o owalnym obrzeżu, który posiada usytuowane centralnie wgłębienie o walcowych ściankach przechodzące w wewnętrzny przelotowy otwór tulejki oraz dwa poprzeczne naprzeciwległe przelotowe wybrania, które w przekroju mają kształt prostokąta.

Zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana i posiada na ok. $\frac{1}{2}$ jej długości, począwszy od końca części stożkowej, dwie równoodległe wzdłużne szczeliny.

Tulejka w szóstej odmianie wzoru, przedstawiona na fot. 6 i fig. 6.1 do 6.4, ma postać bryły utworzonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami. Stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o gładkim owalnym obrzeżu i posiada usytuowane centralnie wgłębienie w kształcie sześciokąta foremnego o prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy owalny otwór przechodzący w wewnętrzny przelotowy nagwintowany otwór tulejki. Zewnętrzna powierzchnia walcowa tulejki na ok. $\frac{1}{4}$ jej długości, poniżej kołnierza, jest gładka a pozostała jej część jest nagwintowana i posiada na ok. $\frac{1}{2}$ jej długości, począwszy od końca części stożkowej, dwie równoodległe wzdłużne szczeliny.

Tulejka w siódmej odmianie wzoru, przedstawiona na fot. 7 i fig. 7.1 do 7.3, ma postać bryły utworzonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami. Stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o kształcie sześciokąta foremnego, który posiada usytuowane centralnie wgłębienie o walcowych ścian-

kach, przechodzące w wewnętrzny przelotowy nagwintowany otwór tulejki. Zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana i posiada na ok. $\frac{1}{2}$ jej długości, począwszy od końca części stożkowej, dwie równoodległe wzdłużne szczeliny.

Tulejka w ósmej odmianie wzoru, przedstawiona na fot. 8 i fig. 8.1 do 8.4, ma postać bryły utworzonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami. Stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem, którego podwyższone zewnętrzne obrzeże jest nagwintowane i przechodzi poprzez obwodowe fazowanie w część walcową tulejki. Część walcowa tulejki od strony kołnierza posiada, usytuowane centralnie, wgłębienie w kształcie sześciokąta foremnego o prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy owalny otwór przechodzący w wewnętrzny przelotowy nagwintowany otwór tulejki. Zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Tulejka w dziewiątej odmianie wzoru, przedstawiona na fot. 9 i fig. 9.1 do 9.3, ma postać bryły utworzonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami. Stanowiąca część górną powierzchnia stożkowa w podstawie ma wgłębienie w kształcie sześciokąta foremnego o prostokątnych ściankach przechodzące w wewnętrzny przelotowy nagwintowany otwór tulejki. Powierzchnia walcowa jest ograniczona kołnierzem o gładkim owalnym obrzeżu, a na ok. $\frac{1}{4}$ długości tulejki począwszy od podstawy części walcowej posiada dwie równoodległe wzdłużne szczeliny. Zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana

Tulejka w dziesiątej odmianie wzoru, przedstawiona na fot. 10 oraz fig. 10.1 i 10.2, ma zewnętrzną postać bryły utworzonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami. Stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem w kształcie sześciokąta foremnego, ponad którym w położeniu osiowym znajduje się nagwintowany trzpień o średnicy o ok. $\frac{1}{2}$ mniejszej niż średnica walcowej części tulejki, zaś powierzchnia stożkowa jest zakończona płaską pełną podstawą. Zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Tulejka kołka rozporowego według wzoru przemysłowego jest wykonana ze stali.

Cechą istotną tulejki kołka rozporowego w pierwszej odmianie wzoru przemysłowego jest to, że:

- ma postać bryły złożonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego przy czym powierzchnie te są połączone podstawami.
- stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o gładkim owalnym obrzeżu i posiada usytuowane centralnie wgłębienie w kształcie sześciokąta foremnego, prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy owalny otwór przechodzący w wewnętrzny przelotowy nagwintowany otwór tulejki.
- zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Cechą istotną tulejki kołka rozporowego w drugiej odmianie wzoru jest to, że:

- ma postać bryły złożonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego przy czym powierzchnie te są połączone podstawami.
- stanowiąca część dolną powierzchnia stożkowa jest ograniczona płaską pełną podstawą
- stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o gładkim owalnym obrzeżu i posiada usytuowane centralnie wgłębienie w kształcie sześciokąta foremnego, prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy owalny otwór przechodzący w wewnętrzny nagwintowany nieprzelotowy otwór tulejki.
- zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Cechą istotną tulejki kołka rozporowego w trzeciej odmianie wzoru jest to, że:

- ma postać bryły złożonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego przy czym powierzchnie te są połączone podstawami.
- stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o gładkim owalnym obrzeżu i posiada usytuowane centralnie wgłębienie

w kształcie sześciokąta foremnego, prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy owalny otwór przechodzący w wewnętrzny przelotowy nagwintowany otwór tulejki.

- powierzchnia zewnętrzna tulejki posiada dwie równoodległe wzdłużne szczeliny wykonane na ok. $\frac{1}{2}$ jej długości począwszy od końca części stożkowej.
- zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Cechą istotną tulejki w czwartej odmianie wzoru jest to, że:

- ma postać bryły złożonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami.
- stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o gładkim owalnym obrzeżu i posiada usytuowane centralnie wgłębienie w kształcie sześciokąta foremnego, prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy owalny otwór przechodzący w wewnętrzny przelotowy gwintowany otwór tulejki.
- powierzchnia zewnętrzna tulejki posiada na ok. $\frac{1}{2}$ jej długości, począwszy od końca części stożkowej, cztery wzdłużne szczeliny, przy czym szczeliny sąsiadujące znajdują się w równych odległościach.
- zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Cechą istotną tulejki w piątej odmianie wzoru jest to, że:

- ma postać bryły złożonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami.
- stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o owalnym obrzeżu, który posiada usytuowane centralnie wgłębienie o walcowych ściankach przechodzące w wewnętrzny przelotowy gwintowany otwór tulejki oraz dwa poprzeczne naprzeciwległe przelotowe wybrania, które w przekroju mają kształt prostokąta.
- powierzchnia zewnętrzna tulejki posiada dwie równoodległe wzdłużne szczeliny wykonane na ok. $\frac{1}{2}$ jej długości, począwszy od końca części stożkowej.
- zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Cechą istotną tulejki w szóstej odmianie wzoru jest to, że:

- ma postać bryły złożonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami.
- stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o gładkim owalnym obrzeżu i posiada usytuowane centralnie wgłębienie w kształcie sześciokąta foremnego, prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy owalny otwór przechodzący w wewnętrzny przelotowy gwintowany otwór tulejki.
- zewnętrzna walcowa powierzchnia tulejki, na ok. $\frac{1}{4}$ jej długości poniżej kołnierza jest gładka a pozostała jej część jest nagwintowana.
- powierzchnia zewnętrzna tulejki posiada dwie równoodległe wzdłużne szczeliny wykonane na ok. $\frac{1}{2}$ jej długości, począwszy od końca części stożkowej.

Cechą istotną tulejki w siódmej odmianie wzoru jest to, że:

- ma postać bryły złożonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami.
- stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem o kształcie sześciokąta foremnego, który posiada usytuowane centralnie wgłębienie o walcowych ściankach, przechodzące w wewnętrzny przelotowy gwintowany otwór tulejki.
- powierzchnia zewnętrzna tulejki posiada dwie równoodległe wzdłużne szczeliny wykonane na ok. $\frac{1}{2}$ jej długości, począwszy od końca części stożkowej.
- zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Cechą istotną tulejki w ósmej odmianie wzoru jest to, że:

- ma postać bryły złożonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami.
- stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem, który posiada usytuowane centralnie wgłębienie w kształcie sześciokąta foremnego, prostokątnych ściankach i płaskim dnie, w którym znajduje się osiowy

owalny otwór przechodzący w wewnętrzny przelotowy gwintowany otwór tulejki. Podwyższone zewnętrzne obrzeże kołnierza jest nagwintowane i przechodzi poprzez obwodowe fazowanie w część walcową tulejki.

- zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Cechą istotną tulejki w dziewiątej odmianie wzoru jest to, że:

- ma postać bryły złożonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami.
- stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona kołnierzem o gładkim owalnym obrzeżu, a na ok. $\frac{1}{4}$ długości tulejki, począwszy od podstawy części walcowej, posiada dwie równoodległe wzdłużne szczeliny.
- stożkowy koniec ma wgłębienie w kształcie sześciokąta foremnego o prostokątnych ściankach przechodzące w wewnętrzny przelotowy gwintowany otwór tulejki.
- zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

Cechą istotną tulejki w dziesiątej odmianie wzoru jest to, że:

- ma postać bryły złożonej z połączenia powierzchni walcowej i stożka ściętego, przy czym powierzchnie te są połączone podstawami.
- stanowiąca część górną powierzchnia walcowa jest ograniczona płaskim kołnierzem w kształcie sześciokąta foremnego, ponad którym w położeniu osiowym znajduje się nagwintowany trzpień o średnicy o ok. $\frac{1}{2}$ mniejszej niż średnica walcowej części tulejki.
- powierzchnia stożkowa tulejki jest ograniczona płaską pełną podstawą.
- zewnętrzna powierzchnia tulejki jest nagwintowana.

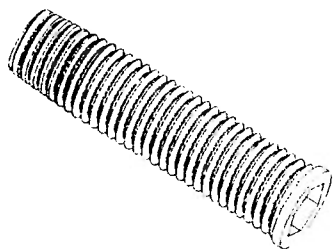


Fig. 1.1

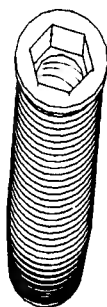


Fig. 1.2

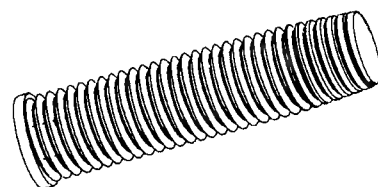


Fig. 2.1

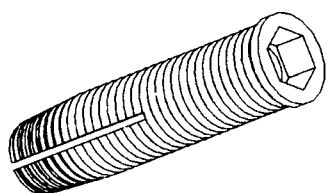


Fig. 3.1

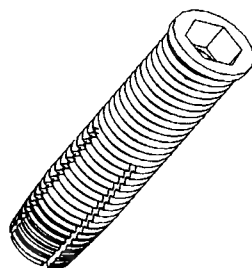


Fig. 4.1

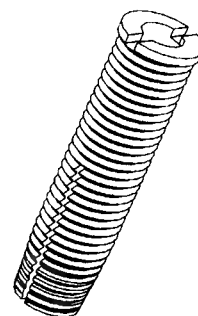


Fig. 5.1

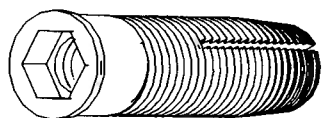


Fig. 6.1

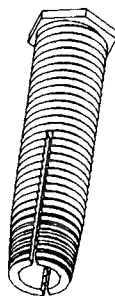


Fig. 7.1

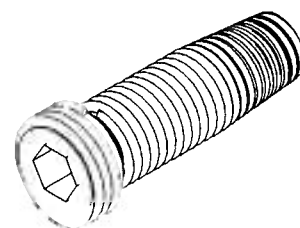


Fig. 8.1

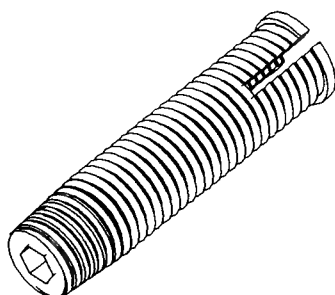


Fig. 9.1

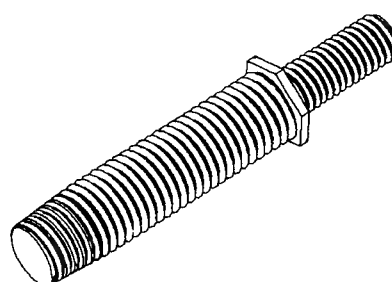


Fig. 10.1



Fot. 1



Fig. 1.1



Fig. 1.2

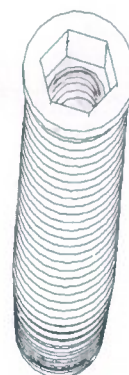
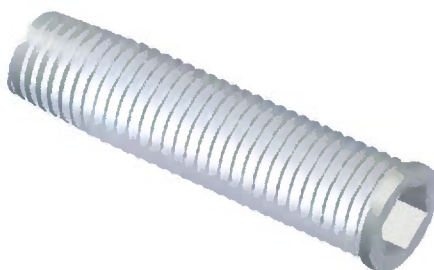


Fig. 1.3



Fot. 2

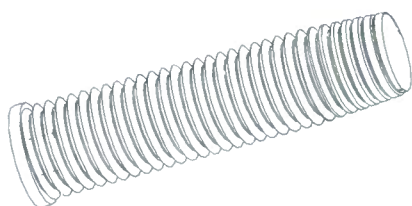


Fig. 2.1



Fig. 2.3

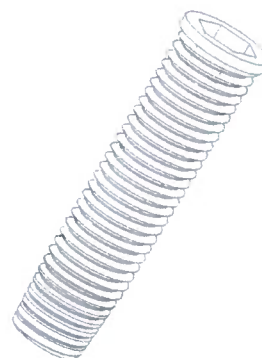
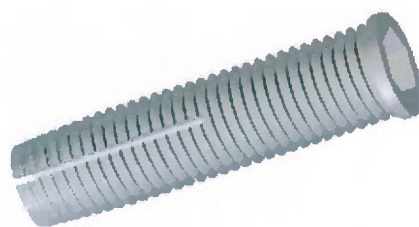


Fig. 2.2



Fot. 3



Fig 3.3

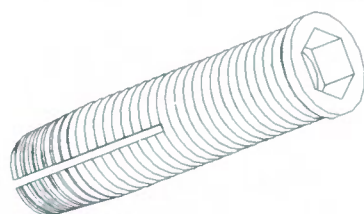


Fig. 3.1

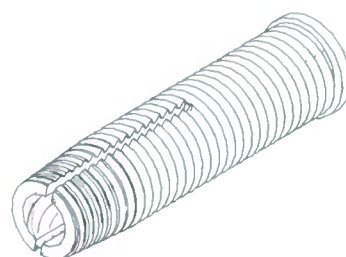


Fig. 3.2

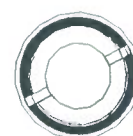
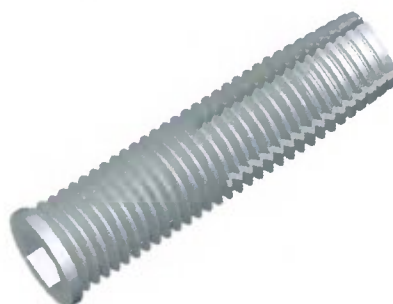


Fig. 3.4



Fot. 4



Fig. 4.1

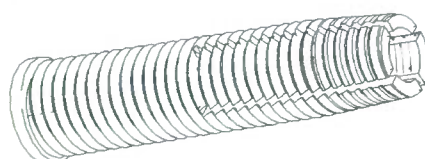


Fig. 4.2

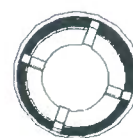


Fig. 4.3



Fig. 4.4



Fot. 5

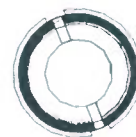


Fig. 5.3

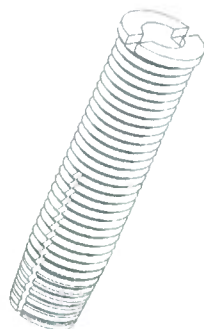


Fig. 5.1

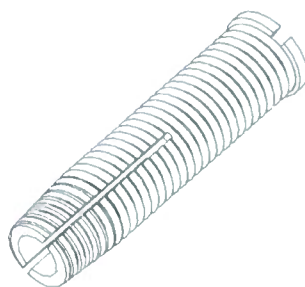


Fig. 5.2

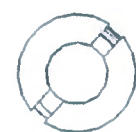


Fig. 5.4



Fot. 6



Fig. 6.3

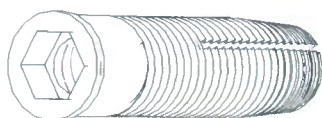


Fig. 6.1

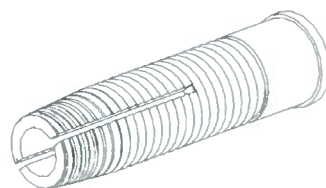


Fig. 6.2



Fig. 6.4



Fot. 7

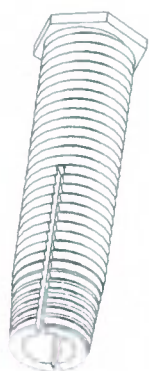


Fig. 7.1



Fig. 7.3

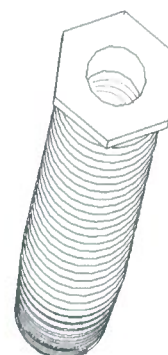
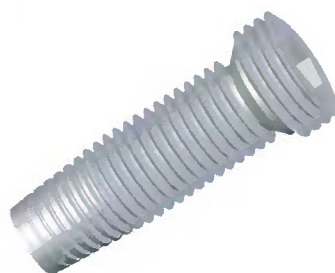


Fig. 7.2



Fot. 8

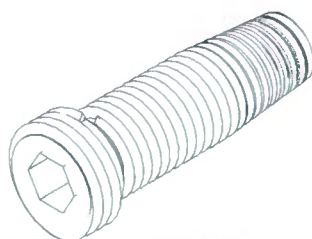


Fig. 8.1

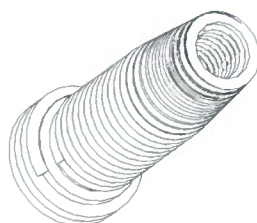


Fig. 8.2



Fig. 8.3



Fig. 8.4



Fot. 9

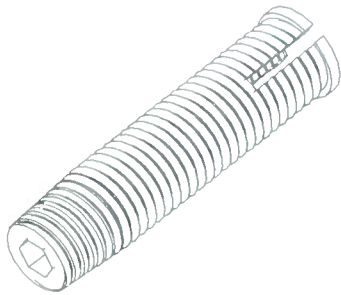


Fig. 9.1

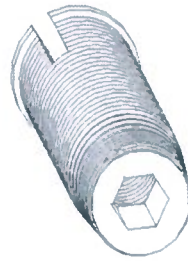


Fig. 9.2

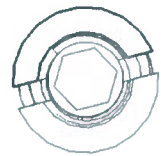
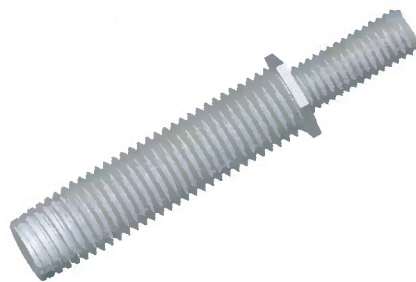


Fig. 9.3



Fot. 10

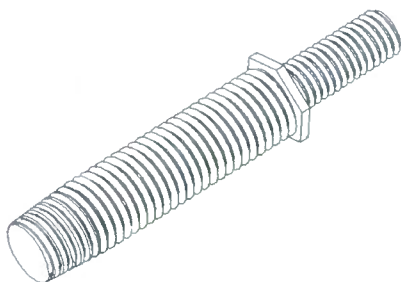


Fig. 10.1



Fig. 10.2